

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1888/2022
31.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Стевановић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миливој Миливојевић адвокат из ..., ради утврђења неоснованости искључења из наследства, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2445/21 од 07.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2445/21 од 07.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2445/21 од 07.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4441/2019 од 07.06.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев. Ставом другим изреке, утврђено је да је оставила, покојна ВВ бивша из ..., неосновано искључила из наслеђа сина - тужиоца АА и да тужилац има право да наследи своју мајку, покојну ВВ. Ставом трећим изреке, утврђено је да је писменим завештањем пред сведоцима оставиље, покојне ВВ бивше из ..., од 05.08.2011. године повређено право тужиоца на нужни наследни део. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени као завештајни наследник оставиље да тужиоцу, на име намирања новчане противвредности нужног наследног дела, исплати износ од 578.708,43 динара са законском затезном каматом од 19.02.2021. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да надокнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 243.391,84 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобођење од плаћања трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2445/21 од 07.10.2021. године одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 4441/2019 од 07.06.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, са предлогом за разматрање правног питања од општег интереса и у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из формулације наведене одредбе следи да се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права. Због тога се Врховни касациони суд, одлучујући о дозвољености посебне ревизије туженог, није упуштао у разматрање навода ревидента о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка.

Побијаном другостепеном пресудом, применом одредби чланова 61. и 62. Закона о наслеђивању, одлучено је о захтеву за утврђење да је тужилац неосновано искључен из наслеђа заоставштине покојне ВВ, а на основу чланова 42. и 43. истог закона о тужбеном захтеву за утврђење да је оставиљиним писменим завештањем пред сведоцима повређено тужиочево право на нужни део и за исплату његове новчане противвредности.

Испуњеност услова за искључење нужног наследника из разлога предвиђених чланом 61. став 1. Закона о наслеђивању цени се према свим околностима случаја. У овом случају, нижестепени судови су закључили да се тужилац није теже огрешио о неку законску или моралну обавезу према мајци, ценећи животне околности које су одредиле међусобне односе сина и мајке и начин на који су их они одржавали.

Зато, по оцени Врховног касационог суда, нема места одлучивању о посебној ревизији туженог ради новог тумачења релевантних одредби материјалног права. Спорна правна питања на која ревидент указује немају значај правног питања које је од општег интереса или је у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно сличним чињенично-правним споровима, које би оправдавале одлучивање ради уједначавања судске праксе.

Из тих разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Побијана вредност предмета спора од 578.708,43 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Сходно изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић